

Sygn. I C 632/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Beata Kopania
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Elżbieta Drozd

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2019 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa K. S.

przeciwko Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz powódki K. S. kwotę 55.000 zł (słownie: pięćdziesiąt pięć tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17 lipca 2015 r. do dnia zapłaty;
- oddala powództwo w pozostałym zakresie;
- zasądza od pozwanego rzecz powódki kwotę 4.582,56zł (słownie: cztery tysiące pięćset osiemdziesiąt dwa złote i 56/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt I C 632/18

UZASADNIENIE

Powódka K. S. wniosła przeciwko pozwanemu, Towarzystwu (...) w W. pozew z żądaniem zapłaty kwoty 85.000 zł. wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 maja 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie w wysokości równej stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, której doznała w związku ze śmiercią M. P., który był jej ojcem. Nadto domagała się zasądzenia od pozwanego na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Powódka oparła swe żądanie na treści art. 446 § 4 k.c., wskazując, że na pozwanym, jako ubezpieczycielu sprawcy wypadku komunikacyjnego, w wyniku którego śmierć poniosła bliska jej osoba, ciąży odpowiedzialność za skutki tego zdarzenia. Śmierć ojca była dla powódki ciosem, z którym nie pogodziła się, pomimo upływu lat. Wskutek wypadku komunikacyjnego z dnia 2 kwietnia 2015r. doszło do nagłego zerwania silnych i głębokich więzi, jakie łączyły ją z ojcem,

co uzasadnia przyznanie jej adekwatnego do rozmiaru krzywdy zadośćuczynienia. Jednocześnie wskazała, że kwota 15.000 zł. wypłacona jej w toku postępowania likwidacyjnego nie stanowiła pełnej rekompensaty krzywdy powódki.

Pozwany, Towarzystwo (...) w W., wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu.

Przyznał, że ponosi odpowiedzialność za skutki wypadku komunikacyjnego z dnia 2 kwietnia 2015r. Wskazał jednak, że wypłacona powódce kwota 15.000 zł. w toku postępowania likwidacyjnego w pełni zrekompensowała krzywdę, której doznała w związku ze śmiercią jej ojca, M. P.. Pozwany zakwestionował także żądanie odsetkowe, podnosząc, że odsetki ustawowe w razie sporu co do wysokości zadośćuczynienia należą się od daty wyrokowania.

Sąd ustalił:

W dniu 2 kwietnia 2015r. około godz. 8:50 na drodze pomiędzy miejscowościami S. R., gm. K. doszło do wypadku drogowego z udziałem kierującego samochodem marki M. o nr rej. (...) M. D., jadącego w kierunku miejscowości S., który na prostym odcinku drogi naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym i zjechał na przeciwny pas ruchu, w wyniku czego doszło do zderzenia czołowego z prawidłowo jadącym tym pasem, w kierunku miejscowości R., M. P., kierującym samochodem osobowym marki F. o nr rej. (...). W następstwie tego zdarzenia obaj kierujący ponieśli śmierć na miejscu.

Postanowieniem z dnia 29 maja 2015r. umorzono śledztwo w sprawie wypadku drogowego z dnia 2 kwietnia 2015r. wobec śmierci sprawcy na podstawie art. 17 § 1 pkt. 5 k.p.k. Postanowieniem z dnia 2 czerwca 2015r. Prokurator Prokuratury Rejonowej w Słupsku zatwierdził powyższe orzeczenie (sygn. akt (...)) (**bezsportne**, nadto postępowanie z dnia 29 maja 2015r., akta szkody (...)).

Pojazd sprawcy w dniu zdarzenia ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym zakładzie ubezpieczeń (**bezsportne**).

W dacie, gdy doszło do zdarzenia, K. S. miała 29 lat. W tamtym czasie zamieszkiwała wspólnie z rodzicami, młodszym bratem J., przyrodnim bratem T. i swoją 8 miesięczną córką A. w domu rodzinnym w S.. Powódka korzystała ze wsparcia obojga rodziców, gdyż jej partner, będący marynarzem, wypłynął w morze. Wcześniej, powódka mieszkała w B.. Ojciec pomagał jej wtedy w pracach związanych z prowadzeniem domu oraz w pracach w ogrodzie.

Powódka miała dobry kontakt z ojcem. Często ze sobą rozmawiali, oglądali telewizję. Powódka, w czasie gdy ponownie zamieszkała z rodzicami w S., przygotowywała dla nich posiłki, zwracała uwagę, by przygotowywać to, co ojciec lubi. W dużej mierze czas swój poświęcała jednak córce, A.. Pomimo tego odczuwała, że ojciec troszczy się o nią, miała w nim wsparcie. Ojciec zachęcał ją do podejmowania nowych wyzwań, wspierał w planach życiowych, otaczał troską i dawał poczucie bezpieczeństwa. Powódka wiedziała, że może na niego liczyć.

W dzieciństwie ojciec pomagał jej w lekcjach, razem z pozostałymi członkami rodziny wędkowali, jeździli do lasu, nad jezioro. Spędzali ze sobą czas, celebrowali święta i urodziny w rodzinie. Mogli na siebie liczyć. Rodzina była zżyta. Powódka przez ostatnie 6 -7 lat pomagała rodzicom przy sprzedaży na ich stoisku. Zajmowali się oni bowiem handlem.

W dniu zdarzenia powódka była zaniepokojona, gdyż jej matka przekazała informacje, że nie może skontaktować się z ojcem powódki, pomimo, że powinien być on w pracy. Powódka zaczęła również do niego dzwonić. Zdenerwowana sprawdzała wiadomości internetowe. Wówczas natrafiła na fotografie z wypadku samochodowego, na których dostrzegła samochód ojca oraz jego plecak. Telefonując na Policję, dowiedziała, że jej ojciec zginął w wypadku samochodowym. Wiadomość ta była szokująca i bardzo bolesna. Powódka zajęła się organizacją pogrzebu, albowiem jej matka była w konkubinacie z M. P., przez co miała ograniczone możliwości podejmowania formalnych czynności związanych z pogrzebem. Nadto jej stan był tak poważny, że nie była w stanie udźwignąć jakichkolwiek zadań.

Z utratą ojca powódka radziła sobie w samotności. Nie dzieliła się z nikim swoim smutkiem. Obecnie towarzyszy jej uczucie wielkiego żalu i pustki. Śmierć ojca była dla niej ogromnym ciosem, utraciła poczucie wsparcia i

bezpieczeństwa. Do dzisiaj odczuwa lęk o najbliższych, gdy podróżują samochodem. Tragiczna śmierć M. P. wpłynęła na funkcjonowanie całej rodziny, która musiała się zreorganizować, aby uzyskać równowagę, ojciec powódki był ważnym jej elementem.

Dowód: zeznania świadków J. P. (1), k.54, H. S. k. 54v-55, J. P. (2) k. 55v-56, przesłuchanie powódki, k. 82v w zw. z k. 52 – 52v.

Śmierć ojca miała negatywny wpływ na psychikę i emocje powódki. Bardzo mocno przeżyła ona utratę bliskiej osoby. Cierpienia doznane przez powódkę były intensywne. Reakcja powódki na śmierć ojca skutkowałą okresowym obniżeniem nastroju, skupieniem się na przeżywaniu negatywnych emocji, czasowym wycofaniem się z życia społecznego. Główne zaburzenia w psychice powódki będące następstwem śmierci ojca to zaburzenia związane z obniżeniem nastroju emocjonalnego. Nie wykraczały one jednak poza normalny, niepowikłany proces żałoby. Powódka nie wymaga aktualnie wsparcia psychologicznego. Proces żałoby został zakończony. Aktualnie powódka znajduje się w wyrównanym, stabilnym stanie emocjonalnym.

Dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu psychologii, A. W., k. 62-65.

W dniu 16 czerwca 2015r. powódka zgłosiła pozwanemu żądanie zapłaty kwoty 250.000 zł. tytułem zadośćuczynienia. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwany podjął decyzję o przyznaniu na rzecz powódki kwoty 15.000 zł tytułem zadośćuczynienia po śmierci ojca.

Dowód: zgłoszenie szkody nr (...)

Sąd zważył:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w części.

Sąd oparł stan faktyczny na dokumentach złożonych przez powódkę, albowiem ich autentyczność nie była kwestionowana. Nadto Sąd dał wiarę zeznaniom świadków, J. P. (1), H. S. i J. P. (2). Zeznania były spójne, logiczne oraz korespondowały z przesłuchaniem powódki. Sąd również za wiarygodne uznał przesłuchanie powódki. Brak jest bowiem okoliczności, które wskazywałyby, że jej twierdzenia są gołosłowne i tendencyjne, czy przejawiają. Podczas przesłuchania powódka przywołała swe twierdzenia złożone przez nią podczas informacyjnego wysłuchania, wskazując, że je pamięta i w całości podtrzymuje. Wysłuchanie było zaś spontaniczne i logiczne. Znalazło oparcie w zasadach doświadczenia życiowego i brak jest podstaw do kwestionowania dowodu przesłuchania powódki. Bezsprzecznie wynikało z tego dowodu, iż śmierć M. P. była i jest dla powódki bolesnym przeżyciem, w wyniku, którego doznała cierpienia i bólu. Straciła bowiem bliską osobę, z którą była emocjonalnie związana i która była w jego życiu ważna. Podstawę ustaleń faktycznych w zakresie wpływu śmierci M. P. na stan emocjonalny powódki i rodzaju tego wpływu stanowiła opinia sądowa biegłej psycholog, A. W.. Wnioski wypływające z powyższej opinii sądowej są, w ocenie Sądu, przekonująco uzasadnione. Nie zakwestionowała ich też żadna ze stron. Dlatego też, Sąd uznał tę opinię za wiarygodną.

W sprawie bezsporne jest, że M. P. poniósł śmierć w związku ze zdarzeniem drogowym z dnia 2 kwietnia 2015r. oraz że pozwany ponosi odpowiedzialność za skutki tego zdarzenia. Rozstrzygnięcie sprawy sprowadza się do oceny, czy wypłacone powódce zadośćuczynienie w toku postępowania likwidacyjnego było adekwatne do rozmiaru krzywdy powódki.

Zgodnie z art. 446 par 4 k.c. sąd może przyznać najbliższym członkom rodziny zmarłego odpowiednią sumę zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Wskazać należy, iż aby ocenić rozmiar krzywdy członka rodziny należy ustalić dramatyzm doznań osoby najbliższej, poczucie osamotnienia i pustki, cierpienia moralne i wstrząs psychicznych, wywołany śmiercią osoby najbliższej, rodzaj i intensywność więzi pokrzywdzonego za zmarłym, roli w rodzinie pełnionej przez osobę zmarłą, stopień,

w jakim pokrzywdzony będzie umiał znaleźć się w nowej sytuacji i zdolności jej zaakceptowania, a także wiek pokrzywdzonego.

Wskazać należy, że z zeznań świadków, J. P. (1), H. S. i J. P. (2) oraz z przesłuchania powódki wynika, iż rodzina P. funkcjonowała prawidłowo. Powódka, pomimo że w dniu zdarzenia była osobą dorosłą, to mieszkała z rodzicami, miała codzienny, dobry kontakt z ojcem. Przed urodzeniem córki, A., powódka pracowała na stoisku u rodziców jako ekspedientka. Relacje powódki i jej ojca oparte były na wzajemnej pomocy i zaufaniu. Ojciec powódki dbał o rodzinę, dawał powódce poczucie bezpieczeństwa. Niewątpliwie więc relacje, jakie nawiązały się między powódką a jej zmarłym ojcem były głębokie.

Z powyższych dowodów wynika również, że powódka doświadczyła dużego dramatyizmu w związku ze śmiercią ojca. Wskazać należy, że powódka widziała zdjęcia uszkodzonego pojazdu oraz olecka ojca na zdjęciach internetowych, tak właśnie powzięła wiadomość o wypadku komunikacyjnym. Czowała ogromny smutek i żal, gdy dowiedziała się o śmierci ojca. Pomimo tego zmuszona była przejąć obowiązki związane z organizacją pogrzebu, gdyż jej matka nie miała na to siły. Następne dni, tygodnie i miesiące powódka przeżywała smutek w samotności. Nie mogła i nie chciała dzielić się z matką oraz z rodzeństwem swymi uczuciami.

Dla powódki nagła śmierć ojca stanowiła silne, negatywne przeżycie, albowiem utraciła osobę najbliższą, z którą dzieliła codzienne sprawy. Był to okres, kiedy powódka potrzebowała jeszcze wsparcia ojca, gdyż jej partner przez wiele tygodni przebywała poza domem z uwagi na rejsy. Zatem obecność ojca w jej życiu stanowiła bez wątpienia ważną pomoc przede wszystkim w sprawach życia codziennego.

Aktualnie powódka tęskni za ojcem. Jej stan emocjonalny jest jednak stabilny. Po okresie silnych negatywnych emocji, powódka aktualnie jest stabilna, a proces żałoby uległ zakończeniu. Jego przebieg miał normalny i niepowikłany przebieg. Powyższe wynika wprost z opinii biegłej sądowej z zakresu psychologii, A. W..

Mając na uwadze powyższe rozważania, sąd uznał, że adekwatna wysokość zadośćuczynienia dla powódki w związku ze śmiercią M. P. stanowi kwotę 70.000 zł. Biorąc pod uwagę okoliczność wypłaty powódce kwoty 15.000 zł. tytułem zadośćuczynienia, Sąd, na podstawie art. 446 par 4 k.c., zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 55.000 zł. tytułem uzupełniającego zadośćuczynienia.

Sąd jednocześnie nie przyznał powódce żądanej kwoty 85.000 zł. tytułem uzupełniającego zadośćuczynienia, uznając tę kwotę za wygórowaną. Powódka bowiem realizuje się w roli żony i matki, wróciła do wykonywania codziennych obowiązków. Jej sytuacja emocjonalna jest stabilna. Sam przebieg żałoby nie wymagał wsparcia psychologicznego, ani tym bardziej psychiatrycznego. Zasadny jest zatem wniosek, iż powódka najtrudniejszy czas związany z utratą ojca ma za sobą.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. Jako datę początkową Sąd przyjął datę 17 lipca 2015r., licząc 30 dni od dnia zgłoszenia szkody przez poszkodowaną. Podkreślić w tym miejscu należy, że niezasadne jest żądanie zapłaty odsetek ustawowych licząc od dnia 16 maja 2015r., albowiem z akt szkody akt szkody nr (...), że powódka zgłosiła szkodę oraz żądanie zapłaty zadośćuczynienia w kwocie 250.000 zł. w dniu 16 czerwca 2015r. Złożone przez powódkę do pozwu zgłoszenie szkody (k. 14v – 16v) dotyczy zaś innej osoby, tj. H. S.. Zgodnie z treścią art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. nr 124, poz. 1152 ze zm.) pozwany obowiązany był wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni od daty zgłoszenia szkody. Skoro zatem zawiadomienie o wypadku wpłynęło do pozwanego w dniu 16 czerwca 2015rr., to za usprawiedliwione uznać należy roszczenie o zasądzenie odsetek ustawowych od dnia 17 lipca 2015r. N. świadczenia w ww. terminie pozwany ubezpieczyciel pozostawał w opóźnieniu w realizacji ciążącego na nim obowiązku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. i art. 99 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (DZ.U. z 2018r., poz. 265), mając na uwadze wynik procesu, tj., że powódka wygrała spór 65%. Na koszty powódki złożyła

się opłata od pozwu w wysokości 4.250 zł., wynagrodzenie fachowego pełnomocnika w kwocie 5.400 zł., opłata od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. oraz zaliczka na wydatki Sądu związane z wynagrodzeniem biegłego w kwocie 300 zł. Na koszty pozwanego złożyło się wynagrodzenie fachowego pełnomocnika w kwocie 5.400 zł., opłata od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Na oryginale właściwy podpis.